

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.756/1
van 7 februari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’

Op 23 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 7 februari 2017, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 26 januari 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 februari 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’, dat bij artikel 109 van het ontwerp in beginsel in werking wordt gesteld op 1 januari 2019, datum waarop ook het voorliggende ontwerpbesluit in werking treedt.

2.2. Aan het decreet van 12 juli 2013 werd reeds uitvoering gegeven door het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 ‘tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’. Bij arrest 233.620 van 26 januari 2016 heeft de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, de uitvoering van dat besluit geschorst wegens het ontbreken van een werkbare overgangsregeling.

Het ontwerp strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 op te heffen en te vervangen door een nieuwe, aangepaste regeling.

3.1. Onder voorbehoud van wat hierna wordt opgemerkt, kan voor de ontworpen regeling rechtsgrond worden gevonden in het decreet van 12 juli 2013, alsook in de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI), in samenhang gelezen met sommige bepalingen van het decreet van 12 juli 2013.

Het strekt evenwel tot aanbeveling om in de aanhef te verwijzen naar de specifieke rechtsgrond biedende bepalingen van het decreet van 12 juli 2013 die, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 20 BWHI, rechtsgrond bieden voor het ontwerp. Op basis van het onderzoek dat binnen de beschikbare termijn kon worden verricht, lijkt het te gaan om de artikelen 3 (2°), 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 23, 24, 28, 33, 35, 42, 59 en 60 van het decreet van 12 juli 2013.

3.2. Voor de wijzigingen aan diverse besluiten van de Vlaamse Regering, opgenomen in de artikelen 91 tot 105 van het ontwerp, wordt rechtsgrond geboden door artikel 20 BWHI gelezen in samenhang met het decreet van 12 juli 2013, aangezien die wijzigingen een noodzakelijk gevolg zijn van het decreet van 12 juli 2013.

3.3. De overgangsbepalingen opgenomen in hoofdstuk 14 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 59, eerste lid, van het decreet van 12 juli 2013, dat luidt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van de regelgeving, vermeld in artikel 57 en 58, naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen.”

Aangezien deze overgangsbepalingen in werking treden op 1 april 2017, moet ook de voornoemde rechtsgrondbepaling op die datum in werking treden. Daartoe dient artikel 109, eerste lid, van het ontwerp, dat voorziet in de inwerkingtreding van het decreet van 12 juli 2013 op 1 januari 2019, te worden aangepast. Artikel 60 van het decreet van 12 juli 2013 laat deze werkwijze toe, door te bepalen dat het “decreet [...] in werking [treedt] op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van artikel 59, tweede lid.”

3.4. Aangezien artikel 109, tweede lid, 1°, van het ontwerp tevens voorziet in de inwerkingtreding op 1 april 2017 van hoofdstuk 11, dat bestaat uit de artikelen 81 tot 88, dient ook de bepaling die daarvoor rechtsgrond biedt, meer bepaald artikel 35 van het decreet van 12 juli 2013, op dezelfde datum in werking te treden. Daartoe dient artikel 109, eerste lid, van het ontwerp te worden aangepast.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef van het ontwerp dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond van het ontwerp.

Artikel 88

5. In artikel 88, eerste lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar “artikel 82, eerste lid, 2°, 3°, 7° en 8°, van dit besluit”.

Artikel 106

6. Aangezien de ontworpen regeling in de plaats komt van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014, voorziet artikel 106, eerste lid, 3°, van het ontwerp in de opheffing van dat besluit. Artikel 109, tweede lid, 1°, van het ontwerp bepaalt dat deze opheffing in werking treedt op 1 april 2017.

Het ontwerp bevat diverse wijzigingsbepalingen die eveneens (in identieke of in gewijzigde vorm) voorkomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014.¹ De uitvoering van de wijzigingsbepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 is op heden geschorst als gevolg van arrest 233.620 van 26 januari 2016 van de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak. De procedure die tot dat arrest aanleiding gaf werd door de partijen voortgezet en op heden is er geen eindarrest over het beroep tot nietigverklaring. Indien de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 vernietigt, wordt het besluit geacht nooit uitwerking te hebben gehad. Indien het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 niet wordt vernietigd, worden de gevolgen van de schorsing opgeheven. In dat geval zullen de wijzigingsbepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 hun volle uitwerking hebben gehad.

Bijgevolg zal, indien het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 niet wordt vernietigd, de opheffing ervan de wijzigingen die door dat besluit werden aangebracht niet ongedaan maken. De opheffing van een wijzigingsbepaling die uitwerking heeft gehad brengt de aldus gewijzigde bepaling zoals die vóór de wijziging bestond immers niet opnieuw tot leven.²

Teneinde die situatie te vermijden, dient het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 niet te worden opgeheven maar te worden ingetrokken, zodat dit wordt geacht nooit te hebben bestaan en nooit uitwerking te hebben gehad.³

Artikel 109

7. Rekening houdend met de opmerkingen die hiervoor *sub* 3.3 en 3.4 zijn gemaakt, dient artikel 109, eerste lid, van het ontwerp te worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

¹ Bij wijze van voorbeeld: vergelijk de artikelen 90 en 91 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 met artikel 91 van het ontwerp.

² Zie o.m. *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling nr. 135, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

³ *Ibidem*, aanbeveling nr. 9, b).